

REMONT DZWONNICY W POLANACH SUROWICZNYCH

29 CZERWCA - 13 LIPCA 2019

2010

2014

2018

Jesteśmy grupą miłośników Beskidu Niskiego, zafascynowanych historią, tradycją, kulturą i krajobrazem regionu.

Celem naszego projektu jest remont greckokatolickiej dzwonnicy, znajdującej się na terenie nieistniejącej dziś łemkowskiej wsi Polany Surowiczne (gm. Jaśliska, pow. Krosno).

Projekt prowadzimy od 7 lat. Przez ten czas odnowiliśmy mury i odtworzyliśmy dawny kształt dachu.

Prace prowadzone są społecznie, a środki na materiały oraz prace specjalistyczne pochodzą w znakomitej większości od prywatnych darczyńców.

W roku 2019 głównym zadaniem jest pokrycie odbudowanego dachu blachą.

Zapraszamy wszystkich chętnych do pomocy przy pracach w roku 2019. Prosimy także o wsparcie finansowe naszego projektu.

 [polanysurowiczne](https://www.facebook.com/polanysurowiczne)

www.polanysurowiczne.waw.pl

Jak można pomóc:

- przyłączając się do prac na miejscu (29.06-13.07.2019)
- przekazując informację o nas Waszym Znajomym
- wspierając nas finansowo, dane konta:

Bank Zachodni WBK S.A.
76 1500 1559 1215 5003 7213 0000
Stowarzyszenie „SAREPTA”,
ul. Zdrowia 8, 33-380 Krynica Zdrój
Konieczne dopisek:
"DAROWIZNA NA OCHRONĘ DÓBR KULTURY - POLANY SUROWICZNE"

Za każdą pomoc dziękujemy!

Jak można się z nami skontaktować:

- e-mailem do: dzwonnica@polanysurowiczne.waw.pl
- wiadomością do: www.facebook.com/polanysurowiczne

W projekcie uczestniczą:

Stowarzyszenie Młodzieży Greckokatolickiej „Sarepta”
www.bractwosarepta.pl

Stowarzyszenie „Res Carpathica”
www.rescarpathica.pl

Stowarzyszenie Magurycz
www.magurycz.org

Stowarzyszenie „Klub Turystyczny Elektryków <<Styki>>”
www.styki.org

Oddział Międzyuczelniany PTTK w Warszawie
www.om.pttk.pl

POLANY SUROWICZNE

Obecnie niezamieszкана dolina, niegdyś ludna wieś, leży we wschodniej części Beskidu Niskiego. Pod koniec XIX wieku mieszkało tu 665 osób, prawie wyłącznie Łemków – grekokatolików, w okresie międzywojennym żyło tu już około 1000 mieszkańców w ponad 100 gospodarstwach.

W 1945 roku większość mieszkańców została wysiedlona do ówczesnego ZSSR, na tereny Ukrainy, resztę w ramach akcji „Wisła” wywieziono na zachód i północ Polski dwa lata później.

W centrum wsi stała drewniana cerkiew greckokatolicka z 1. poł. XVIII wieku, pod wezwaniem św. Michała Archanioła z oddzielną, kamienną dzwonnica, zbudowaną w 1820 roku.

Po roku 1947 wieś opustoszała – chaty rozebrano, pola zamieniły się w nieużytki. Drewnianą cerkiew również zniszczono. Z murowanej dzwonnicy zniknął drewniany dach z kopułą. Znaczącej degradacji uległ pozbawiony opieki położony nieopodal cmentarz.

Pamiętkami historii wsi jest remontowana przez nas dzwonnica, nagrobki na terenie cerkiewnym oraz na cmentarzu, dwie kapliczki i szereg fundamentów domostw i resztek piwnic. Ocalały także dwa krzyże wieńczące dach cerkwi oraz jeden z dzwonnów.